

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 1 marca 1969 r.

w sprawie podstawy wymiaru emerytury lub renty oraz zasiłków dla osób, które były zatrudnione za granicą.

Na podstawie art. 17 ust. 5 pkt 2 i art. 125 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty dla osób, które były zatrudnione za granicą, zwaną dalej „podstawą wymiaru”, stanowi przeciętny zarobek miesięczny — zależnie od wniosku zainteresowanego:

- 1) albo z ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia, albo
- 2) z kolejnych 24 miesięcy zatrudnienia dowolnie wybranych przez niego z ostatnich 12 lat zatrudnienia.

2. Do obliczenia podstawy wymiaru stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 sierpnia 1968 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. Nr 35, poz. 246), z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Miesiące zatrudnienia za granicą w okresach, o których mowa w § 1 ust. 1, uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru tylko wówczas, jeżeli zatrudnienie za granicą w tych miesiącach uważane jest za zatrudnienie na obszarze Państwa Polskiego w myśl art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) oraz przepisów wydanych na podstawie art. 8 ust. 3 tej ustawy.

§ 3. Za każdy z miesięcy zatrudnienia za granicą w okresie, o którym mowa w § 1 ust. 1, do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się, z wyjątkiem przypadków określonych w §§ 4 i 5, przeciętny miesięczny zarobek osiągnięty z tytułu zatrudnienia w kraju w okresie:

- 1) ostatnich 6 miesięcy zatrudnienia przed wyjazdem za granicę lub — na wniosek zainteresowanego — pierwszych 6 miesięcy zatrudnienia po powrocie z zagranicy,
- 2) faktycznego zatrudnienia, jeżeli zatrudnienie to przed wyjazdem za granicę lub po powrocie z zagranicy trwało krócej niż 6 miesięcy.

§ 4. 1. Dla osób zatrudnionych w przedstawicielstwach i misjach polskich za granicą i wynagradzanych według zasad określonych w przepisach o uposażeniu pracowników polskich placówek za granicą do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się za każdy z miesięcy tego zatrudnienia w okresie, o którym mowa w § 1 ust. 1, kwotę ryczałtową odpowiadającą grupie uposażenia, do jakiej pracownik był zaliczony; kwoty te wynoszą:

Dla grupy uposażenia	zł
R1	10.800
R2	9.700
R3	8.900
A	7.700

Dla grupy uposażenia	zł
B	6.700
C	5.800
D	5.100
E	4.500
F	4.000
G	3.600
H	3.300
I	3.000
K	2.700
L	2.400
M	2.100

2. Kwoty ryczałtowe wymienione w ust. 1 obejmują uposażenie w złotych i w walucie zagranicznej.

§ 5. Dla osób zamieszkałych na obszarze Państwa Polskiego i zatrudnionych w myśl umów międzynarodowych na obszarze Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej i Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz wynagradzanych przez tamtejsze zakłady pracy do obliczenia podstawy wymiaru przyjmuje się za każdy z miesięcy tego zatrudnienia w okresie, o którym mowa w § 1 ust. 1, zarobki stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, przy czym zarobki w walucie zagranicznej przelicza się na złote według kursu podstawowego z dopłatą.

§ 6. Przepisy rozporządzenia mają odpowiednie zastosowanie przy obliczaniu podstawy wymiaru emerytur lub rent przysługujących również na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8),
- 2) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19), jeżeli okresy zatrudnienia za granicą uważa się w myśl tej ustawy za pracę górniczą lub za pracę równorzędną z pracą górniczą,
- 3) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10), jeżeli okresy zatrudnienia za granicą uważa się w myśl tej ustawy za okresy równorzędne z okresami zatrudnienia na kolei.

§ 7. Dla osób, o których mowa w przepisach §§ 3—5, do obliczenia podstawy wymiaru zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa, wypłacanych w kraju, przyjmuje się zarobki lub kwoty ryczałtowe określone w tych przepisach.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepis § 3 stosuje się do wniosków o emeryturę i renty zgłoszonych po dniu 1 kwietnia 1968 r.
Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: M. Krukowski

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skłotyka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.